

ข่าวเตือนการระบาดของศัตรูพืชประจำสัปดาห์

กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย กรมส่งเสริมการเกษตร

ปีที่ 19 ฉบับที่ 48 ประจำวันที่ 17 พฤศจิกายน 2564

โรคใบร่วงยางพารา

เดือนเกษตรกรชาวสวนยางพาราในภาคใต้ของประเทศไทย เผชิญการระบาดของโรคใบร่วงยางพารา เนื่องจากรายงานสถานการณ์ของโรคใบร่วงยางพาราในขณะนี้ พบพื้นที่ระบาดเพิ่มขึ้นในหลายจังหวัด ดังนั้นขอให้เกษตรกรสำรวจสวนยางพาราอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นยางพาราแสดงอาการใบร่วงมากผิดปกติ เมื่อพลิกดูใต้ใบปรากฏรอยช้ำ ผิวใบด้านบนบริเวณเดี่ยวน้ำสีเหลืองกลม หรือมีสีสนิมขีด ให้แจ้งเจ้าหน้าที่สำนักงานเกษตรอำเภอ หรือสำนักงานเกษตรจังหวัด เพื่อกำหนดแนวทางการควบคุมและดำเนินการป้องกันกำจัดทันที

เชื้อสาเหตุ : เชื้อรา *Pestalotiopsis* sp.

ลักษณะอาการ

อาการปรากฏบนใบยางแก่ อาการเริ่มต้นจะปรากฏรอยช้ำค่อนข้างกลมเป็นกลุ่มเห็นชัดเจนด้านใต้ใบ ผิวใบด้านบนบริเวณเดียวกันจะเป็นวงกลมสีเหลือง ต่อมาเนื้อเยื่อรอยสีเหลืองจะแห้งตายเป็นแผลกลมสีสนิมขีด รอบแผลไม่เป็นสีเหลือง โดยพบอาการจุดแผลต่อใบยางมากกว่า ๑ แผล อาจเจริญลุกลามซ้อนทับกันเป็นแผลขนาดใหญ่ จากนั้นใบจะเหลืองและร่วงในที่สุด อาการของโรคจะรุนแรงและใบร่วงมากหลังมีฝนตกหนักติดต่อกันอย่างน้อย ๒ วัน ต้นยางอายุมากขนาดใหญ่ได้รับผลกระทบที่รุนแรงกว่าต้นยางอายุน้อยขนาดเล็ก อาการใบร่วงจากเชื้อราชนิดนี้มีผลกระทบต่อการเจริญเติบโตและผลผลิตน้ำยาง เนื่องจากมีใบร่วงมากกว่าร้อยละ ๙๐ จึงเป็นเหตุให้ผลผลิตลดลงร้อยละ ๓๐ - ๕๐ และพบในทุกพันธุ์ยางที่ปลูกในพื้นที่นั้น ได้แก่พันธุ์ RRIM 600 พันธุ์ RRIT 251 และ พันธุ์ PB 311 เมื่อใบยางร่วง ต้นยางจะผลิใบใหม่ จากนั้นประมาณ 3 เดือนเมื่อใบยางแก่เต็มที่ หากมีความชื้นที่เหมาะสมเชื้อราสามารถเข้าทำลายซ้ำทำให้เกิดโคโรซ่าได้อีก ในรอบปีอาจทำให้ใบยางแก่ร่วงซ้ำถึง 3 รอบ จึงมีผลต่อผลผลิตอย่างรุนแรง และอาจทำให้กิ่งเล็ก ๆ ตายแห้งได้

แนะนำวิธีการป้องกันกำจัด ดังนี้

1. ใส่ปุ๋ยบำรุงสม่ำเสมอเพื่อสร้างความสมบูรณ์ให้กับต้นยาง สามารถสร้างใบใหม่ออกมาทดแทนใบยางที่ร่วงเนื่องจากโรคได้อย่างรวดเร็ว
2. ใช้จุลินทรีย์ปฏิปักษ์ ได้แก่ เชื้อราไตรโครเดอร์มา ควบคุมเชื้อสาเหตุโรคที่ติดมากับใบที่ร่วงลงดิน และช่วยส่งเสริมให้ต้นยางเกิดความแข็งแรง
3. หมั่นสำรวจแปลงยางพาราอย่างสม่ำเสมอ หากพบต้นยางมีทรงพุ่มไม่สดชื่น ใบเหลืองให้ตรวจสอบอาการของโรคบนใบ และใบที่ร่วง
4. กำจัดใบยางที่เป็นโรคและวัชพืชในแปลง เพื่อกำจัดและลดการสะสมของเชื้อสาเหตุโรค
5. หลีกเลี่ยงการใช้วัสดุปลูกและท่อนพันธุ์จากแหล่งที่เกิดการระบาด
6. พ่นสารเคมีกำจัดเชื้อราหากมีการตรวจพบโรคใบร่วง อัตราการใช้สารเคมีตามคำแนะนำของสถาบันวิจัยยาง ดังนี้

6.1 พ่นลงพื้นดินบริเวณที่พบเชื้อด้วยสาร thiophanate methyl อัตรา 20 กรัมต่อน้ำ 20 ลิตร

6.2 พ่นทรงพุ่มยางพาราอย่างน้อย 2 ครั้ง ห่างกันครั้งละ 7 – 14 วัน โดยพ่นพุ่มใบจากข้างล่างอัตรา 100 ลิตรต่อไร่ ด้วยสารเคมีที่แนะนำ ดังนี้

- benomyl อัตรา 20 – 30 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารจับใบ 2 ซีซี
- hexaconazole อัตรา 30 – 40 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารจับใบ 2 ซีซี
- propiconazole อัตรา 10 – 15 ซีซี ต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารจับใบ 2 ซีซี
- thiophanate methyl อัตรา 20 กรัม ต่อน้ำ 20 ลิตร ผสมสารจับใบ 2 ซีซี

- ที่มา : 1. กรมวิชาการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์
 2. สถาบันวิจัยยาง การยางแห่งประเทศไทย
 3. กรมส่งเสริมการเกษตร

ที่มาภาพ : สำนักงานเกษตรจังหวัดตรัง และสำนักงานเกษตรจังหวัดนราธิวาส

ที่ปรึกษา : นางสาวสุนา สิมาสฤษฎ์ ผู้อำนวยการกลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช

บรรณาธิการ : นางสาวเบญจมาภรณ์ ชุ่มจิตร์ นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

นางสาวศศิประภา มาราช นักวิชาการเกษตรชำนาญการ

เรียบเรียงโดย : นางสาวดวงฤทัย กิ่งศรี นักวิชาการเกษตร

กลุ่มพยากรณ์และเตือนการระบาดของศัตรูพืช กองส่งเสริมการอารักขาพืชและจัดการดินปุ๋ย

